

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Кафедра філософії та політології

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

UBuf
“*22*” *08* 20 *19* року

І. Сташевська

ПРАВО В СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ

Робоча програма навчальної дисципліни

**Освітньо-професійна програма
Менеджмент культури та соціальний маркетинг**

Освітній рівень	перший (бакалаврський)
Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність	028 Менеджмент соціокультурної діяльності
Факультет	культурології

Харків, 2019 рік

Робоча програма «Право в соціокультурній сфері» для студентів першого (бакалаврського) рівня, галузі знань 02 Культура і мистецтво, спеціальності 028 Менеджмент соціокультурної діяльності.

Мова навчання — українська

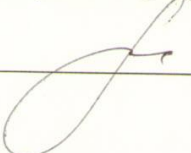
Розробник:

К.Попова-Коряк, кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри філософії та політології

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри
філософії та політології

Протокол від «27» серпня 2019 року № 2

Завідувач кафедри

 В.Лисенкова

Схвалено радою факультету культурології

Протокол від «27» серпня 2019 року № 1

Голова ради факультету

 О. Кравченко

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчанн я
Кількість кредитів – 3	Галузь знань <u>02 «Культура і мистецтво»</u> (шифр і назва)	Обов’язкова	
	Спеціальність <u>028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»</u> (шифр і назва)		
Індивідуальне науково-дослідне завдання <i>не передбачено</i>	Освітня програма <u>«Менеджмент культури та соціальний маркетинг»</u>	Рік підготовки:	
		4-й	-
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
		8-й	-
	Лекції		
Годин для форми навчання аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 3,7	Ступінь: бакалавр	18 год.	-
		Практичні	
		-	-
		Семінарські	
		12 год.	-
		Самостійна робота	
		60	-
		Вид контролю:	
	Залік	-	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної індивідуальної роботи становить: 30 % / 60 %

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Право в соціокультурній сфері» є ознайомлення студентів із загальними засадами адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери, особливостями правового управління соціально-культурним будівництвом, питаннями забезпечення та захисту гарантованих Конституцією прав і свобод громадян у культурній, соціальній та пов'язаних з ними сферах (освітою, вихованням, інтелектуально-культурним розвитком, охороною їх здоров'я, соціальним захистом та задоволенням інших соціально-культурних потреб людини).

Програмні компетенції

Серед **інтегральних компетентностей**, які формуються в процесі вивчення дисципліни – здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у соціокультурній сфері, у сфері освіти та науки, креативної економіки і культуротворчих практик, що передбачає застосування теорій та методів менеджменту культури крізь призму правової культури і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Серед **загальних компетентностей**, які формуються в процесі вивчення навчальної дисципліни:

- здатність до аналізу та синтезу на основі логічних аргументів, перевірених фактів;
- набуття гнучкого та креативного способу мислення, яке дає можливість зрозуміти, розв'язати та науково осмислити проблеми та задачі, які стоять перед фахівцями з управління в умовах реалій сучасного ринку, які б відповідали правовим принципам;
- здатність відтворювати знання, методи та навички відповідно до контексту та продукувати на їх базі власні пропозиції з урахуванням норм чинного законодавства;
- здатність знаходити, працювати та аналізувати нормативно-правову інформацію у тому числі в глобальних комп'ютерних мережах;
- уміння обґрунтовувати управлінські рішення та спроможність забезпечувати їх законність;
- здатність виконувати професійну діяльність відповідно до стандартів якості та в межах нормативно-правового поля, а також володіти засобами їх впровадження.

Серед **професійних компетенцій**, які формуються в процесі вивчення навчальної дисципліни:

- враховувати економічні, екологічні, правові, політичні, соціологічні, технологічні аспекти формування ринку культури. - розробляти, обґрунтовувати та впроваджувати стратегію управлінської діяльності з урахуванням чинної нормативно-правової бази;
- уміння проводити моніторинг змін у законодавстві, орієнтуватися у нормативних актах, щоб забезпечувати законність рішень;
- здатність створювати, організовувати, планувати та управляти соціокультурними проектами з урахуванням норм чинного законодавства;
- уміння знаходити та аналізувати інформацію, в тому числі нормативно-правову, з різних джерел;
- використання ділового спілкування у професійній діяльності: ведення нормативної документації; володіння основами ділового етикету, правової культури для налагоджування плідної взаємодії.

У відповідності до Освітньої програми навчальна дисципліна формує наступні компетентності та результати навчання:

а) компетентності:

Загальні компетентності	ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
-------------------------	--

	ЗК 17. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
Фахові компетентності	ФК3.Здатність аналізувати економічні, екологічні, правові, політичні, соціологічні, психологічні, технологічні особливості динаміки соціокультурної сфери. ФК5.Здатність виявляти, використовувати, інтерпретувати, критично аналізувати джерела інформації з менеджменту соціокультурної сфери ФК22.Використовувати сучасний професійний інструментарій забезпечення конкурентної стратегії управління соціокультурними проектами.

• б) результати навчання:

	РН 4. Виявляти взаємозв'язок між культурними, соціальними та економічними, правовими чинниками зміни ринку культури та культурних індустрій. РН 8. Знати норми чинного законодавства щодо професійної діяльності та вміти застосовувати їх на практиці. РН 26. Здійснювати проектувальну роботу та планування заходів із реалізації проектів та програм. РН 28. Забезпечувати документальний та інформаційний супровід соціокультурних проектів. РН 29. Проводити ділові зустрічі та наради, здійснювати організаційні заходи та координувати діяльність щодо реалізації соціокультурних проектів
--	--

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- надати інформацію про загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери;
- сформулювати поняття про особливості правового управління соціально-культурним будівництвом,
- з'ясувати питання забезпечення та захисту гарантованих Конституцією прав і свобод громадян у культурній, соціальній та пов'язаних з ними сферах (освітою, вихованням, інтелектуально-культурним розвитком, охороною їх здоров'я, соціальним захистом та задоволенням інших соціально-культурних потреб людини).

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

Знати:

- загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери;
- поняття, предмет, метод та завдання адміністративного права;
- систему та джерела адміністративного права;
- адміністративно-правові норми та їх особливості;
- адміністративно-правові відносини, їх об'єкт, суб'єкт, особливості та класифікацію;

- поняття державного управління;
- принципи, функції та методи державного управління;
- поняття органу державного управління, його ознаки;
- систему органів державного управління;
- особливості адміністративно-правового регулювання у галузі освіти і науки, у галузі культури і туризму, у галузі спорту, у галузі охорони здоров'я населення, у галузі соціального захисту населення

Вміти:

- правильно вирішувати завдання в межах адміністративного права;
- вміти працювати з законодавством України, що регулює відносини у галузі освіти і науки, у галузі культури і туризму, у галузі спорту, у галузі охорони здоров'я населення, у галузі соціального захисту населення

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин (3 кредитів БСТБ). З них: *лекції - 18 години, практичні заняття 12 години, самостійна робота - 60 годин*. Курс складається з 4-х розділів. Завершується дисципліна заліком.

Форма підсумкового контролю успішності навчання - залік проводиться у письмовій формі. **Засоби діагностики успішності навчання.** Результати навчальної діяльності студентів оцінюються за 100-бальною шкалою, яка розраховується як сума оцінок модулю (до 80 балів) та оцінки за залік (до 20 балів). Серед форм поточного контролю успішності навчання застосовуються: усна відповідь на практичному занятті; доповіді на практичному занятті; виконання самостійних завдань; письмові роботи; реферати.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери

Управління соціально-культурним будівництвом. Взаємозв'язок галузей. Специфічність соціально-культурної сфери. Захисту гарантованих Конституцією прав і свобод громадян у культурній, соціальній та пов'язаних з ними сферах громадського (нематеріального за своїм характером) життя людей, освітою, вихованням, інтелектуально-культурним розвитком, охороною їх здоров'я, соціальним захистом та задоволенням інших соціально-культурних потреб людини.

Тема 2. Адміністративно-правове регулювання у галузі освіти і науки

Пріоритетні напрямки розвитку освіти та науки згідно Конституції. Законодавство в галузі освіти та науки. Державна політика щодо розвитку освіти. Система освіти України. Освітньо-кваліфікаційні рівні. Основні принципи освіти в Україні. Державні органи управління освітою та наукою в Україні. Присвоєння вчених звань. Ліцензування навчальних закладів. Акредитація напрямів (спеціальностей) навчальних закладів. Встановлення державних стандартів освіти. Офіційне визнання відповідності навчальних видань, засобів навчання, навчального обладнання вимогам державних стандартів освіти, навчальним програмам. Державний контроль за дотриманням Ліцензійних умов надання освітніх послуг.

Галузеві і відомчі академії наук: Академія правових наук, Академія педагогічних наук, Українська академія аграрних наук, Академія медичних наук тощо.

Вища атестаційна комісія України (ВАК) є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, підвідомчим Кабінету Міністрів України.

Тема 3. Адміністративно-правове регулювання у галузі культури і туризму

Нормативно-правові акти, що регулюють загальні питання функціонування культурної сфери в Україні. Концепція реформування системи забезпечення населення культурними послугами (Концепція державної політики в галузі культури 2005-2007), ЗУ «Про культуру». Нормативно-правові акти, які регулюють окремі питання у галузі культури, зокрема: бібліотечну справу, клубну та музейну справу, діяльність театральних, архівних установ, кінематографію тощо. Це закони України «Про охорону археологічної спадщини», "Про театри і театральну справу", "Про охорону культурної спадщини", "Про професійних творчих працівників та творчі спілки", "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення", "Про бібліотеки та бібліотечну справу", "Про національний архівний фонд та архівні установи", "Про музеї та музейну справу", "Про кінематографію".

Нормативно-правові акти, які регулюють окремі аспекти культурної діяльності. Закони України: "Про авторське право і суміжні права", "Про державну таємницю", "Про рекламу" тощо.

Сфера суспільних відносин в галузі культури, пов'язана із створенням, виготовленням і розповсюдженням видавничої продукції, що регулюється законами України: "Про видавничу справу", "Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні", "Про інформацію", а також Укази Президента України "Про деякі питання державної підтримки книговидавничої справи", "Положенням про книжкову серію "Президентська бібліотека: духовні першоджерела в Україні", "Про додаткові заходи щодо державної підтримки національного книговидання і іншого розповсюдження", постанови Кабінету Міністрів України "Про утворення Державної акціонерної компанії "Українське видавничо-поліграфічне об'єднання" тощо.

Особливості правового регулювання суспільних відносин у сфері охорони культурної спадщини, які регулюються законами України: "Про природно-заповідний фонд України", "Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей", наказами Мінрегіонбуду та Мінжитлокомунгоспу та Міністерства культури і туризму України.

Закон "Про охорону культурної спадщини". Норми про охорону об'єктів культурної спадщини, які містяться у деяких нормативно-правових актах окремих галузей законодавства України: кримінального (ст. 298 КК), адміністративного (ст. 92 КпАП), земельного (ст. 54 ЗК).

Система та завдання регулюючих суб'єктів, діяльність яких пов'язана зі сферою культури: Верховна Рада України; Кабінет Міністрів України; Президент України; Міністерство культури і туризму України; Державний комітет телебачення і радіомовлення України; Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення.

Державний комітет телебачення і радіомовлення України (Держкомтелерадіо), Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України. Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення (Національна рада), Закон України "Про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення".

Громадські об'єднання у сфері культури. Право громадян на утворення об'єднань у сфері культури.

Українське товариство охорони пам'яток історії та культури. Український фонд культури.

Розвиток туристичної галузі в Україні. ЗУ «Про туризм». Державна програма розвитку туризму, укази Президента України "Про основні напрями розвитку туризму в Україні до 2010 року", "Про підтримку розвитку туризму в Україні", постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Положення про Міністерство культури і туризму України".

Тема 4. Адміністративно-правове регулювання у галузі спорту

Фізична культура і спорт. Оздоровча і виховна роль фізичної культури і спорту. Законодавча база, що регулює правові відносини у галузі фізичної культури і спорту: Конституція, Закони України "Про фізичну культуру і спорт", "Про підтримку олімпійського,

параолімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні", "Про об'єднання громадян", "Про антидопінговий контроль у спорті"; "Про ратифікацію Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті"; Державна програма розвитку спорту і фізичної культури на 2007-2008 роки, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2006 № 1594, Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту, затв. Указом Президента України від 28 вересня 2004 р. за № 1148/2004, та низка підзаконних нормативно-правових актів, прийнятих Кабінетом Міністрів України, Президентом України, Верховною Радою України, окремими міністерствами тощо. Аналізуючи систему національного законодавства в галузі спорту, слід констатувати, що нині вона є досить громіздкою, розгалуженою та недостатньо ефективною.

Міністерство сім'ї, молоді та спорту. Самоврядування у сфері фізичної культури (спортивними федераціями, національними спортивними федераціями, Національним олімпійським комітетом України (НОК), фізкультурно-спортивні товариства).

Тема 5. Адміністративно-правове регулювання у галузі охорони здоров'я населення

Політика держави у сфері охорони здоров'я. Система українського законодавства про охорону здоров'я: Конституція (ст. 28, ст. 49, ст. 50); Основи законодавства України про охорону здоров'я, Закони України "Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення", "Про донорство крові та її компонентів", "Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині", "Про психіатричну допомогу", "Про захист населення від інфекційних хвороб", закони України від 4 квітня 1996 р. "Про лікарські засоби", "Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз", "Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів", "Про охорону дитинства", "Про курорти" тощо.

Система суб'єктів державного регулювання у сфері охорони здоров'я: Верховна Рада України; Президент України; Кабінет Міністрів України; Міністерство охорони здоров'я України. Постанови Кабінету Міністрів України від 10 січня 2002 р. № 14, Програма подання громадянам гарантованої державою безоплатної медичної допомоги, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 955, Програма боротьби з виробництвом та розповсюдженням фальсифікованих лікарських засобів на 2003-2008 роки, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 р. № 1075 тощо.

Міністерство охорони здоров'я України (МОЗ). Державна служба лікарських засобів і виробів медичного призначення (Державна служба) як урядовий орган державного управління. Державна інспекція з контролю якості лікарських засобів. Державна інспекція з контролю якості лікарських засобів МОЗ. Державна санітарно-епідеміологічна служба (Держсанепідемслужба). Комітет з контролю за наркотиками (Комітет). Товариство Червоного Хреста України.

Тема 6. Адміністративно-правове регулювання у галузі соціального захисту населення

Соціальні права і свободи. Суть соціального захисту. Правова основа державного управління в зазначеній сфері – закони України "Про пенсійне забезпечення", "Про зайнятість населення", "Про охорону праці", "Про загально-обов'язкове державне пенсійне страхування", "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні", "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії", "Про реабілітацію інвалідів в Україні", "Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування", "Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування".

Міністерство праці та соціальної політики України (Мінпраці). Пенсійний фонд України.

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	У тому числі			Усього	У тому числі		
		Лекцій	Практичні	Самостійна		Лекцій	Практичні	Самостійна
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Тема 1. Загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери		4	2	10				
Тема 2. Адміністративно-правове регулювання у галузі освіти і науки		4	2	10				
Тема 3. Адміністративно-правове регулювання у галузі культури і туризму		4	2	10				
Тема 4. Адміністративно-правове регулювання у галузі спорту		2	2	10				
Тема 5. Адміністративно-правове регулювання у галузі охорони здоров'я населення		2	2	10				
Тема 6. Адміністративно-правове регулювання у галузі соціального захисту населення		2	2	10				
Усього годин	90	18	12	60				

4. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Теми практичних занять

№ з/п	Назва тем	Кількість
1	Тема 1. Загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери	2
2	Тема 2. Адміністративно-правове регулювання у галузі освіти і науки	2
3	Тема 3. Адміністративно-правове регулювання у галузі культури і туризму	2
4	Тема 4. Адміністративно-правове регулювання у галузі спорту	2
5	Тема 5. Адміністративно-правове регулювання у галузі охорони здоров'я населення	2
6	Тема 6. Адміністративно-правове регулювання у галузі	2

	соціального захисту населення	
	Разом	12

Самостійна робота

№ з/п	Назва тем	Кількість
1	Тема 1. Загальні засади адміністративно-правового регулювання у галузі соціально-культурної сфери	10
2	Тема 2. Адміністративно-правове регулювання у галузі освіти і науки	10
3	Тема 3. Адміністративно-правове регулювання у галузі культури і туризму	10
4	Тема 4. Адміністративно-правове регулювання у галузі спорту	10
5	Тема 5. Адміністративно-правове регулювання у галузі охорони здоров'я населення	10
6	Тема 6. Адміністративно-правове регулювання у галузі соціального захисту населення	10
	Разом	60

Форми поточного та підсумкового контролю;

Методи навчання

У ході викладання навчальної дисципліни підлягають використанню методи, спрямовані на:

- формування у студентів інтересу до пізнавальної діяльності й відповідальності за навчальну працю;
- забезпечення мисленнєвої діяльності (індуктивного, дедуктивного, репродуктивного й пошукового характеру);
- методи, пов'язані з контролем за навчальною діяльністю студентів.

Серед методів навчання, зокрема, підлягають застосуванню наступні: цільові, проєктивні, проблемно-орієнтовні, пошуково-апробаційні.

Методи організації і проведення навчально-пізнавальної діяльності: лекція, семінар, бесіда, ілюстрація, демонстрація, розв'язання правових завдань, аналіз нормативно-правових джерел

Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності: ділова гра, початкова дискусія, круглий стіл, створення проблемних ситуацій, вирішення конкретних правових ситуацій

Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Методи проведення поточного контролю під час навчальних занять визначаються кафедрою і здійснюються шляхом усного опитування студентів, проведення контрольних робіт, виконання завдань та вирішення задач із практичних проблем. Індивідуальне і фронтальне опитування, співбесіда, тестування, індивідуальне навчальне завдання, навчальна дискусія. Проміжний контроль здійснюється шляхом проведення модуля (модульний контроль). Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання шляхом проведення заліку.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового	для заліку

діяльності		проекту (роботи), практики	
90 - 100	A	відмінно	зараховано
82 - 89	B	добре	
74 - 81	C		
64 - 73	D	задовільно	
60 - 63	E		
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Розподіл балів, які отримують студенти

Розділ 1	Розділ 2	Розділ 3	Сума
30	30	40	100

Кількість балів за теми та загальна сума — максимальні

Розподіл балів за формами контролю.

- робота на практичних та заняттях — до 15 балів
- виконання практичного завдання — до 15 балів
- тестування — до 10 балів
- конспект лекцій — до 10 балів
- тестування — до 50 балів

Методичне забезпечення

Опорні конспекти лекцій, комплекс навчально-методичного забезпечення дисципліни.

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Нормативно-правові акти

1. Закон України «Про телебачення і радіомовлення» від 21 грудня 1993 р. № 3759-XII// Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 10. – Ст. 43.
2. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів. Паризький Акт від 24 липня 1971 р., змінений 2 жовтня 1979 р.: Інтелектуальна власність в Україні: правові засади та практика. – У 4-х т. / За заг. ред. О. Д. Святоцького. – Т. 1: Право інтелектуальної власності. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 1999. С. 186-224.
3. Всесвітня конвенція про авторське право 1952 р.: Інтелектуальна власність в Україні: правові засади та практика. – Наук.-практ. ком. У 4-х т. / За заг. ред. О. Д. Святоцького. – Т. 1: Право інтелектуальної власності. – К.:Видавничий Дім «Ін Юре», 1999. – С. 243 – 262.
4. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 р. // Інтелектуальна власність. – 2001. – № 2. – С. 76 – 81.
5. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 р. // Інтелектуальна власність. – 2001. – № 2. – С. 81-85.

6. Закон України «Про авторське право і суміжні права» від 11 липня 2001 р. № 2627-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 43. – Ст. 214.
7. Закон України «Про власність» від 7 лютого 1991 р. № 697-XII // Відомості Верховної Ради Української РСР – 1991. – № 20. – Ст. 249.
8. Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 7 червня 1996 р. № 236/96 – ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 36. – Ст. 164.
9. Закон України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XП // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.
10. Закон України «Про науково-технічну інформацію» від 25 червня 1993 р. № 3322-XП // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 33. – Ст. 345.
11. Закон України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 10 лютого 1995 р. № 51/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 9. – Ст. 56.
12. Закон України «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності» від 13 грудня 1991 р. № 1977-XII, від 1 грудня 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 2 – 3. – Ст. 20.
13. Закон України «Про рекламу» від 3 липня 1996 р. № 270/96 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 39. – Ст. 181.
14. Закон України «Про розповсюдження екземплярів аудіовізуальних творів і фонограм» // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 24.
15. Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 р. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1971. – № 50. – Ст. 375.
16. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1123.
17. Конвенція про охорону інтересів виробників фонограм від незаконного відтворення їх фонограм (Женева, 29 жовтня 1971 р.). – Авторське право і суміжні права. Законодавство та судова практика. – Збір. нормат. актів. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – С. 171-174.
18. Конституція України. Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
19. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
20. Міжнародна конвенція про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення // Інтелектуальна власність. 2001. – № 2. – С. 71-75.
21. Положення про державну реєстрацію прав автора на твори науки, літератури і мистецтва. Законодавство України про інтелектуальну власність. – Х.: Одиссей, 2001.
22. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (Угода ТРІПС) // Інтелектуальна власність. – 1999. – № 5, 6, 7, 31.
23. Цивільний кодекс України // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 461.

Основна література

1. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В. Галуцько, П. Діхтієвський, О. Кузьменко [та ін.]. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. – 446 с.
2. Загальне адміністративне право : підручник / І. С. Гриценко, Р. С. Мельник, А. А. Пухтецька [та ін.] ; за заг. ред. І. С. Гриценка. – Київ: Юрінком Інтер, 2017. – 568 с.
3. Ківалов С. В. Адміністративне право України: навчальний посібник / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова. – 6-е вид., стереотипне. – Одеса: Фенікс, 2012. – 400 с.
4. Мельник Р. С. Загальне адміністративне право: навчальний посібник / Р. С. Мельник, В. М. Бевзенко ; за заг. ред. Р. С. Мельника. – Київ: Ваїте, 2014. – 376 с.

Допоміжна

1. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У двох томах: Том 1. Загальна частина / Ред.колегія: В.Б. Авер'янов (голова) та ін. – К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка». – 2007., Том 2. Особлива частина. К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка». – 2007.
2. Адміністративна юстиція України: проблеми теорії і практики. Настільна книга судді / За загальною редакцією О.М. Пасенюка. – К.: Істина, 2007.
3. Адміністративне право України: підруч. / В. М. Гаращук, В. В. Богуцький та ін.; за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуй. – Х.: Право, 2012. – 656 с.
4. Адміністративне право. Альбом схем: навч. посіб. / Ю. П. Битяк, В. В. Зуй, В. М. Гаращук та ін.; Нац. ун-т «Юрид.акад. України ім. Я. Мудрого». – Х.: Право, 2012. – 160 с.
5. Банчук О.А. Публічне і приватне право: історія українських вчень і сучасність. – К.: Конус –Ю, 2008р. – 184 с.
6. Виконавча влада і адміністративне право (За заг.ред. В.Б. Авер'янова). – Київ: Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. – 668 с.
7. Демократичні засади державного управління та адміністративне право : моногр. / кол. авт. : Ю.С. Шемшученко, В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, І.О. Кресіна та ін. ; за заг. ред. В.Б. – К., 2010. – 496 с.
8. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / Авер'янов В.Б., Дерезь В.А., Школик А.М. та ін., За заг. ред. Авер'янова В.Б. – К.: Юстініан, 2007. – 288с.
9. Загальне адміністративне право: підручник / [Гриценко І.С., Мельник Р.С., Пухтецька А.А. та інші]; за заг. ред. І.С. Гриценка. – К.: Юрінком Інтер, 2015. – 568 с.
10. Коломоець Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. – К.: Юрінком Інтер, 2011. – 576 с.

Інформаційний (електронний) ресурс

1. Бібліотека Харківської державної академії культури
2. Харківська міська спеціалізована музично-театральна бібліотека імені К. С. Станіславського
3. Харківська державна наукова бібліотека імені В. Г. Короленка
4. Вікіпедія : вільна енциклопедія [Електронний ресурс] // <http://ru.wikipedia.org/wiki/>